

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਵੱਚ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵੱਚ 84 ਜਨਮ ਲਏ, ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿ.ਲਿ ਮੋ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਗੋਡ ਇਸ਼ ਵਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਹਸਿਥ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਨਮਿਤਿ ਬਣੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਰੂਪੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ ਫਰਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲਬਿਰੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੁਖ ਤੋਂ। ਉਹ ਹੀ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਹਨ ਯਥਾ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਪੂਜੀਏ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਦੋਂ 2 ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਡਟਿਲ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੋ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਜਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਿੰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਅੰਡੇ ਮਸਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਐਕਟਰ ਹਨ। ਜਵਿ ਐਕਟਰਸ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਡਰੈਸ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਸ੍ਰ.ਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰੈਸ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਘਰ ਵੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਗਿਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 84 ਸ਼ਰੀਰ ਮਲਿਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਇਤਨੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤ ਨਾਮ ਹੈ, ਫਰਿ ਅਵਿਅਕਤ ਨਾਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ੍ਰ.ਦਰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਦਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵੱਚ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਖਿਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ। ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਵਨ ਪੂਜੀਏ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀਓ ਆਏ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪੋਤਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ। ਇਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਬੋਝ਼ੀ ਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰਲੈਂ ਹੋਈ ਫਰਿ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵੱਚ ਆਇਆ...। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਮਰ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਚ ਪਾਰਟ ਵੀ ਅਮਰ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਕਦੇ ਘਸਿਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚ ਜਸਿ - ਜਸਿ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੁਭਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਰਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸਭ ਵੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਮੇਲਜ਼ ਵੱਚ ਨਾਰਦ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੀਮੇਲ ਵੱਚ ਮੀਰਾਂ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਲਾ

ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਕਦੇ ਪੂਜਦੇ ਨਹੀਂ। ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਹੈ ਫੁੱਲ ਫਰਿ ਮੇਰੂ ... ਫਰਿ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਜੋ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਹੀ ਵਸਿਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਸਰ੍ਹਿਫ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਗਿਆਨੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 8 ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪੂਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਗੂਠੀ ਬਣਾਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸ ਵੱਦਿ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਨੌਵਾਂ ਦਾਨਾ ਵਚਿਕਾਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 9 ਰਤਨ। ਇਹ ਹੈ ਡਟਿਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਰ੍ਹਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਚਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪੂਜੀਏ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਰਜਾ ਪੂਜੀਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ, ਸੁਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ, ਸੰਪਤੀ, ਸ.ਤੀ ਸਭ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਣ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਯੁਗ - ਯੁਗ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤੀਯੁਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਫਰਿ ਸਤੀਯੁਗ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਚਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਜਾਂ ਰੁਦਰ। ਇਹ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਗਿਆਨ ਯੁਗ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ.ਵਿ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਰੁਦਰ ਨਾਮ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪ੍ਰਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਫਰਿ ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਸ਼ਿਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਸਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਿਕਤ ਉਹ ਅਵਚਿਕਤ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਦੇਖੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਹੱਡੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦਾ ਤਾਂ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਭੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਮਲਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਗਾ। ਕੀਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਇਹ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹਠਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਯੋਗ ਮਾਨਾ ਯਾਦ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹਠਯੋਗ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਜਿ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਲਾਕੇਟ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰ੍ਹਿਫ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸੀ, ਚੰਦਰਵੰਸੀ, ਵੈਸ਼ਵੰਸੀ, ਸੁਦਰ ਵੰਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਰਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸੀ - ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਰਣ ਵੱਚਿ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਸਰ੍ਹਿਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਮੇਲ ਅਤੇ ਫੀਮੇਲ ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸਖਿਉਣਾ ਹੈ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਵਚਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਨਕਿਲੇ ਕਵਿ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਨਿਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਨੋ ਮਨੁੱਖ ਮਰਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਰਾਜੇ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਬਾਕੀ 9 ਲੱਖ ਪ੍ਰਰਜਾ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - 9 ਲੱਖ ਤਾਰੇ, ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਰਜਾ। ਝਾੜ ਪਹਿਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭਦਾ ਗਾਈਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਚਿਕਰਮਾਂ ਦੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਭਵ:

ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਾਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸਵਾਸ਼ ਵੱਚਿ ਸਵਤਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਵਿੰ ਭਗਤੀ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਜਪਾਜਪ ਚਲਦਾ ਰਹੇ, ਅਜਹਿ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਨਰਿੰਨਤਰ ਹੋਵੇ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਖੁਦ ਯਾਦ ਆਉਦਾ ਰਹੇ ਉਦੋ ਸਧਾਰਨਤਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਆਉਦੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।
